

Nagyszékelyi Hírmondó

BESZÁMOLÓ A 2022. MÁRCIUS 22-ÉN MEGTARTOTT KÉPVISELŐ-TESTÜLETI ÜLÉSRŐL

Az ülésen öt határozat hozatalára került sor. A határozatok végrehajtásáról határidőn belül intézkedtem.

A képviselő-testület első napirendi pontban a lejárt határidejű határozatok végrehajtásáról szóló előterjesztést tárgyalta, majd egyhangúlag elfogadta.

Második napirendi pontban a falugondnok feladatkörébe tartozó szociális alapfeladatok teljesítéséről szóló írásos beszámolót tárgyalta és fogadta el a testület.

Harmadik napirendi pontban az önkormányzati társulások működéséről és tevékenységéről tartottam éves beszámolót, melyet a képviselő-testület határozathozatal nélkül elfogadott. Az önkormányzat hat társulás tagja: Tolnanémedi Közös Önkormányzati Hivatal, DÁM Önkormányzati Társulás, KDV Hulladék-gazdálkodási Társulás, illetve a központi orvosi ügyeletet, az „Őszikék” Szociális Szolgáltató Központot és az óvodát fenntartó simontornyai székhelyű társulások.

Negyedik napirendi pontban az „Őszikék” Szociális Szolgáltató Központ beszámolóját tárgyalta és fogadta el a képviselő-testület.

Zárt ülésen települési támogatási kérelemről döntött a testület, a kérelmezőt egyedi határozattal értesítettük a képviselő-testület döntéséről.

Tisztelt Nagyszékelyi Lakosok! Köszönjük az eddigi segítséget! Továbbra is fogadjuk és továbbítjuk a háború elől Kárpátaljáról, Ukrajnából menekülők számára felajánlott **adományokat**. Tartós élelmiszerek

(konzervek, bébiétel, keksz, tea, zacskós leves) mellett elsősorban babaápolási kellékekre és higiéniai eszközökre (papírzsebkendő, nedves törlőkendő) van szükség.

Az adományokat májusban is az önkormányzat épületében várjuk (Nagyszékely, Táncsics M. u. 11.), a hivatal nyitvatartási idejében: hétfőtől csütörtökig 7 és 16 óra között, pénteken 12 óráig. Köszönettel:

Klubecz Istvánné polgármester

ORSZÁGGYŰLÉSI VÁLASZTÁSOK ÉS NÉPSZAVAZÁS – NAGYSZÉKELYI EREDMÉNYEK

Tolna megye 03. számú választókerületében – ahova Nagyszékely voksai is befutottak – Süli János, a FIDESZ-KDNP képviselője nyert, a szavazatok közel 63%-át szerezve meg.

Az országgyűlési képviselő-választáson a nagyszékelyi névjegyzékben szereplő 298 választópolgár kétharmada, azaz 198 fő jelent meg, az érvényes szavazólapok száma 192 (egyéni) és 197 (listás) volt.

Az egyéni képviselőjelöltekre leadott szavazatok megoszlása:

Süli János	FIDESZ-KDNP	146	76%
Bencze János	HATPÁRT	34	17,7%
Árvai Tibor	MI HAZÁNK	9	4,7%
Halász Gergely	NORMÁLIS PÁRT	2	1%
Laczkó Péter	MEMO	1	0,5%

Az országgyűlési képviselő-választáson és a népszavazáson Nagyszékelyben voksolt 10 átjelentkező, akiknek szavazólapjai saját választókerületükben kerültek kiértékelésre. A népszavazáson községünkben a szavazásra jogosult 298 választópolgár közül 190-en éltek a véleménynyilvánítás lehetőségével. A négy kérdésre 151–156 fő (51–52,5%) válaszolt érvényesen, 34–39 fő (11,5–13%) érvénytelenül, 108 fő (36%) nem szavazott. Az érvényes szavazatok között elsőprő (94–96%) volt a nemmel válaszolók aránya. (A szavazásra jogosultak 48,5–49,5%-a válaszolt „nem”-mel.)

Listás eredmények 197 érvényes szavazatból:

FIDESZ-KDNP	142	72,1%
HATPÁRT	25	12,7%
MKKP	18	9,1%
MI HAZÁNK	9	4,6%
MEMO	2	1%
NORMÁLIS PÁRT	1	0,5%

MÁJUSI EBOLTÁS

Április 25-én veszettség elleni eboltás volt Nagyszékelyben. Pótoltásra **május 19-én**, csütörtöki napon, 16 és 18 óra között kerül sor a községháza udvarán (Nagyszékely, Táncsics M. u. 11.).

Az eboltás díja 5000 Ft, chip beültetése 3500 Ft/eb. Új oltási könyv 300 Ft-ért vehető. Lehetőség van a kutyák háznál történő oltására, ennek díja 5500 Ft. Az erre való igényt Dr. Hegedüs Lajos felé kell jelezni a 06-30-3255049 telefonszámon.

A hatályos jogszabály értelmében minden 3 hónapot betöltött eb évenkénti veszettség elleni oltása kötelező.

MÉZESKALÁCS-KIÁLLÍTÁS

A Nemzeti Művelődési Intézet és a Népművészeti Egyesületek Szövetsége közös fejlesztése a 2020 első hónapjaiban indított „A szakkör” (<https://aszakkor.hu>) című tudásmegosztó felület. A weboldal videókon keresztül díjmentesen biztosít lehetőséget olyan szakköri tevékenységek kipróbálására, mint például csipkeverés, gyöngyfüzés, kosárfonás, hímzés, nemezelés és mézeskalács-készítés.

2021 őszén a művelődő közösségek jelenléti részvételével megvalósuló szakkörök támogatását hirdette meg a Nemzeti Művelődési Intézet. A főt említett tudásanyagon kívül a szakkörök eszköz- és alapanyag-szükségletét biztosította térítésmentesen a szervezet.

Nagyszékelyben mézeskalács-készítő szakkör indult Csáki Csilla vezetésével. A tervezett 20 alkalom végéhez ért; a termékekből és a róluk készített fotókból két héten át megtekinthető kiállítást rendezünk a nagyszékelyi művelődési házban, melynek megnyitója **május 20-án** lesz, egy teaház keretében.

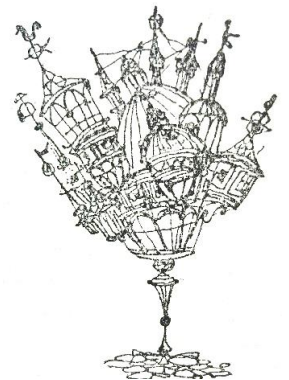
Hogy ne maradjunk éhen, stílszerűen közös mézeskalács-készítésre várjuk az érdeklődőket (gyerekeket és felnőtteket) aznap délután 3 órára. A friss termékeket helyben fogyasztjuk, a kiállítottakat (még két hétig) nézegetjük.

Maradt még alapanyag! A közös mézeskalácssütés minden valószínűség szerint folytatódik a későbbiekben. Aki csatlakozni szeretne, az keresse bátran *Csáki Csillát, vagy Arany Beát!*

HOL VOLT, HOL NEM VOLT...

Volt egyszer egy szegény ember, egy dolgos lány, egy legkisebb királyfi, egy elátkozott királykisasszony, egy fél királyság, egy felfurcsa legény, egy mindenre elszánt vitéz, két jó testvér, egy behemót óriás, hét törpe, egy elvarázsolt erdő, egy táltos paripa, mindenféle beszédes jószágok, csodálatos tárgyak, égig érő fák és földalatti birodalmak, a világ végén innen, de azért az Üveghegyen túl, egy piciny Tolna megyei faluban, amit úgy hívnak: Nagyszékely. A sok mesebeli lény itt várja csodálatos átváltozását, megmenekülését, itt találja meg szerencséjét, itt kapja meg munkája gyümölcsét, mátkája kezét, fele királyságot, örök boldogságot.

Természetesen van segítségük, a nagyszékelyi gyerekek személyében. Téged is várunk szeretettel **május 28-án, szombaton, gyermeknap** alkalmából, 10 és 14 óra között a főtéren!

Kedves Nagyszékelyiek!
Örömmel adjuk hírül,
hogy **2022. június 25-én** délután 3 órakor
a nagyszékelyi református templomban
összeházasodunk!

A templomi szertartásra
mindenkit szeretettel várunk!

Hargita Boglárka és Bori Dániel

SZÍNHÁZBA? MOST?

Kell-e, érdemes-e színházba járni? Sok társaságban ezt a kérdést fel sem szabad vetni, mert magától értetődő, hogy kell, hiszen kultúremler színházba jár. Nem osztom ezt a véleményét. A pajtaszínház persze más, mert a mienk, és mert amatőrök hoznak léte olyan előadásokat, melyekben saját közösségünkre ismerhetünk. De hogy kell-e profi színházba menni? Szerintem lehet rendes, becsületes életet élni anélkül is, hogy annak a színházlátogatás része lenne. Sőt... Van, hogy ez a szokás csak rombolja az embert.

Én például pesti diákként volt, hogy elmentem színházba, ne mondják már, hogy egy falusi tahó vagyok! Volt olyan előadás, ami nagyon nagy hatással volt rám, nem tudtam kivenni a fejemből. Állandóan eszembe jutott, nem kívánt helyzetekben is. Nagyjából fél évig tartott, míg kipárolgott belőlem, és szabadultam a hatásától. Akkor azt vettem észre magamon, hogy rosszabb ember vagyok, mint mielőtt azt az előadást láttam volna. Ha akkor színház helyett mondjuk meccsre vagy kocsmába megyek, ma jobb ember lennék. A keserű tapasztalatot úgy magyaráztam magamnak, hogy a színház túl hatásosan mutatja be a világot, amiben élünk. Mivel a világ egyre kétségbeesőbb, nem lehet ma már olyan színházat csinálni, amely az ember lelkére gyakorolt hatásában ne lenne maga is kétségbeeső. Ilyen korban élünk, ez van.

Így gondoltam, míg nem láttam színpadon Gál Tamást, akinek játékával Nagyszékelyben is találkozhattunk. Tavaly falunapon *A helység kalapácsa*, idén április 9-én *A nagyidai cigányok* megszólaltatása által ismerhette meg a nagyszékelyi közönség. Április 9-én az előadás után Gál Tamás a teljes nagyszékelyi közönséget meghívta másnapra, a Révkomáromban előadott *A Beszélő köntös* bemutatójára. A háromfelvonásos zenés előadáson végképp meggyőződhettem róla, hogy ma is lehet egy színházi előadás hatásos és lélekemelő egyszerre. A nézők magukra ismerhettek a 17. századi Kecskemét polgárainak néha felemelő, néha csetlő-botló, néha gyarló viselkedésében. Rájöhetünk, hogy a bűneink és erényeink nagyjából hasonlóak voltak akkor is és ma is, mert a világ ugyan változik, de a lélek örök. A választási lehetőségek is hasonlóak, és a következmények is. Ez az előadás rávezet, hogy mindennapi kis és nagy döntéseinkben ne a sötétebb énünk vezéreljen, mert egyetlen gyarló döntésnek is végzetes következményei lehetnek.

Gál Tamás és a Komáromi Jókai Színház társulata végképp meggyőzött korábbi véleményem tarthatatlanságáról. Nem igaz, hogy egy kétségbeeső korban csak lélekpusztító színházat lehet csinálni. Minél bizonytalanabb egy kor vagy egy élethelyzet, annál nagyobb szükségünk van az örök értékekre mint iránytűre, mert azok nélkül esélyünk sincs kitalálni a kétségek labirintusából. Köszönöm Gál Tamásnak és a Jókai Színház társulatának, hogy ezt megmutatta nekünk. Remélem, lesz még alkalma a nagyszékelyi közönségnek ilyen színházat látni, mert – ahogy az előttünk gomolygó homályt szemléljük – nagy szükségünk lesz rá. Addig is Youtube-on meg tudjuk nézni Gál Tamás egy-egy előadását. A hatás ezerszer kisebb, mint élőben, de még így is képes lesz bearanyozni egy esténket.

Szabó Ákos

MINDEN JÓ, HA A VÉGE JÓ – EGY ELŐADÁS MARGÓJÁRA

A gyanútlan rendezvényszervező csak legyint, mikor az első (mellesleg húsz perccel korábban érkező) vendég azt mondja: „Úgy tűnik, ma sem leszünk sokan!” Látott ő már késve beeső közönséget. Az sokkal inkább aggasztja, hogy a fellépő sem érkezett meg, holott egy órával azelőttre várta. Az egyre halogatott telefonhívásra pedig a világ legrémisztőbb válasza érkezik: „Már úton vagyok!” Beleszaladt egy balesetbe. Ide fog érni kezdésre, én csak ne aggódjak! Öt perc kell a kipakoláshoz, és már kezddhetünk is.

Én nem aggódom, legalább zavartalanul készíthetem a vendégváró szendvicseket a két fellépőnek. Rotyog a kávé, fő a tea. Lehet, hogy hoznak családtagot is; nem szeretnék szégyenben maradni a vendéglátással.

Az agyam azért kattog, hiszen ilyen „Hamarosan itt vagyunk!”-ből is hallottunk már eleget. Hasonló lazasággal szoktak nagyvárosi hírességek az utolsó pillanatban telefonálni, hogy „Itt vagyunk a tónál, csókolom, merre keressük a művházat?” Hogyan mondja meg finoman az ember, hogy az a tó minden valószínűség szerint Kisszékelyben van? Vagy hogy „Követtük a GPS útmutatását, de Sárszentlőrincen elfogyott az aszfalt”. Holott kiemeltük, hogy községünk zsáktelepülés, és csak a 61-es útról közelíthető meg.

De én csak ne izguljak, hiszen jelenlegi előadónk volt már itt a nyáron, eltévedni nem fog.

Meg is érkezik, döbbenetes módon szinte percre pontosan – mondjuk egyedül. Alig lehet belekényszeríteni egy kávé (addig is gyűlik a közönség). A zenei aláfestést szolgáltató kolléga sajnos nem tudott jönni. Jelenleg a nézők és az előadók oldalán is épp feleannyi ember van, mint amennyi a szervezői fejben szerepelt. Nem is tudja hirtelen, ki előtt érezze rosszabbul magát. Jöjjön, aminek jönnie kell!

Gál Tamás persze leszedi a csillagokat az égből. Énekel, gitározik, szaval, megigéz, zavarba ejt, improvizál, kacagtat. Sereget verbuvál, de egyedül is tele van vele a színpad.

Vérprofi előadó, aki az előadás végeztével újra emberré vedlik. Nem száguld el menő sportkocsival, szívesen leül a maroknyi közönséggel feszültséget oldani, szendvicsezni, beszélgetni. Kiderül, hogy mellesleg a Komáromi Jókai Színház igazgatója ő, aki épp előző nap ünnepelte első saját rendezésű nagyszínpadi darabjának ősbemutatóját. Emiatt most a csillagok között jár (nem csoda, hogy le tudta hozni nekünk őket), hosszú volt a tegnap éjszaka is. És – ahogy ezt még a színpadon, a sokadik meghajlás után bejelentette – szeretettel vár minket a második bemutató előadásra Révkomáromba, természetesen vendégként, csak jelezzük neki reggelig. Hogy mikor lesz az előadás? Ja, másnap!

És amikor elmegyünk – mert persze, hogy elmegy egy kisebb delegáció –, még mindig megismeri a nagyszékelyi közönséget, és igazi házigazdaként viselkedik, körbevezet minket, kínál, lelkesedik, érdeklődik.

A történetnek jó vége lett. Aki nem hiszi el, olvassa újra Szabó Ákos írását az előző oldalon!

Mindez természetesen nem valósult volna meg a Dérnyé Program nélkül.

a.b.v.

NYOLC TÖMÖTT KUKAZSÁK

Örök a kérdés, hogy miért szemetel maga alá az emberiség. Most nem a rengeteg felesleges csomagolóanyagra vagy egyszer használatos műanyag eszközre gondolok, hanem a szó legszorosabb értelmében eldobált hulladéokra. Vajon hogyan merül fel, hogy akár egyetlen zsebkendőt vagy cigarettacsikket is elhajítson valaki? És aki arra hivatkozik, hogy ezek gyorsan elbomlanak (előbbi 2-4 hét, utóbbi 10-12 év alatt), az vajon otthon is így jár el? A bejárat előtt dobja el, vagy a virágoskertben?

Evente egyszer, a Föld napjához (április 22.) közeli hétvégén úttakarító kirándulást szoktunk tartani (még vagy már hetedik éve). A küldetés lehetetlenül hangzik, és nyilvánvalóan nem szabadítjuk meg a környék erdőit az utóbbi egy év szemétermésének töredékétől sem. A felszámolt szemétkerakokat és a belőlük teleszedett zsákok fotóit kipoztolva egyetlen megrögzött szemétdobáló sem fog a homlokára csapni, hogy ő aztán soha többé! Mégis, az ember megpróbálja, hogy legalább annyit tegyen, amennyi rajta múlik.

Idén újra Kisszékely felé kirándultunk, ezúttal a lőrinci út felől közelítve meg a szomszédos települést.

Olyan ez, mint egy Grimm-mese. Az ember megpillant a bokrok alján egy elhajított flakont, majd néhány lépésnyire egy másikat, ahonnan egy még nagyobb, még csillogóbb sörösdoboz csalogatja egyre beljebb. És nincs megállás. Mi is gyűjtöttünk be a pillepalackok és italosdobozok mellé szép számú konzervdobozt, üveget, olajoskannát, papucsot, sőt, teljes pár (bár meglehetősen viseltes) zoknit is. Nem tudtunk megbirkózni akkurátusan bezsákolt sittel, betontörmelékkel és félig már a földbe ágyazódott traktorgumibelsővel.

Nem kellett tolakodnunk; az esemény vonzereje nem vetekszik egy falunapével. Valamint – hogy csak néhány klasszikust idézzek: „Csinálja, aki ráér!” „Ilyen napos/szeles/esős időben?” „Én ugyan nem szedem össze más szemetét!” „Úgyszincs értelme!”

Az előbbi három érv előtt mélyen meghajlok, az utóbbival nem értek egyet. Jövő áprilisban is várom azokat, akik rá tudnak szánni négy órát az életükből, hogy kicsit élhetőbbé tegyék a világot.

Kilenc ráérő amatőr szemétbegyűjtőnek és egy lelkes ebnek mond köszönetet ezúton: *Arany Beáta Virág*